

Februar 1861. Det er ikke heldigt at gaae ind paa alt det Herhenhørende under Finantsloven, det lader sig langt lettere overse ved at behandle det som en særlig Lovbestemmelse, og forsaavidt der skulde være noget Haab om, at Ministeriet vilde tage dette under Overveielse, saa vilde jeg tage det Endringsforslag, som er stillet med Hensyn hertil, tilbage; men forsaavidt jeg ikke hører nogen Udtalelse desangaaende, anseer jeg det for min Pligt at lade det blive affstemt her i Thinget.

Ordføreren: Med Hensyn til den sidste Udtalelse fra den ærede Rigsdagsmand vil jeg kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ved en Conference, der har fundet Sted mellem den ærede Minister og Udvalget, har den ærede Minister, forsaavidt jeg har opfattet hans Udtalelse rigtig, lovet næste Aar at forelægge Thinget, samtidigt med Finantslovsforslaget, fuldstændige Gagelister for enhver enkelt Embedsmands Vedkommende.

Winther: Maaskee jeg turde rette et Spørgsmaal til den ærede Minister, førend han udtaler sig om det, der nu blev fremsat af den ærede Ordfører. Det var nemlig det, om disse Lister, som saaledes ville blive fremlagte, ville blive Gjenstand for Votering her i Thinget.

Ischering: For at der ikke skal fremkomme nogen Misforstaaelse, troer jeg, at Dieblisset er til at udtale, at saavidt jeg har forstaaet, hvad der er foregaaet i Udvalget og hvad Udvalget har ønsket, saa gaaer det ud paa, at man paa en vis Maade betragter de Spørgsmaal, som ere tvivlsomme, Gageringsvæsenet for enhver enkelt Embedsmand angaaende, som uafgjorte, indtil man ved en saadan Listes Fremlæggelse her i Thinget bliver istand til at rette de enkelte Feiltagelser, som man troede kunde være indløbne, og forsaavidt det behøvedes, da at gjøre det ved Lov, som naturligtviis ikke kunde ramme den Enkelte, der havde erhvervet en virkelig Ret, men kun kom til at ramme Pøningsreglerne i det Hele.

Indenrigsministeren: Den ærede Ordfører begyndte med for Thinget at udtale en

aaaben og fuldstændig Anerkjendelse af, at Finantsloven, altsaa navnlig Finantsloven for det Ministeriums Vedkommende, som nu er under Forhandling, er affattet fra det Standpunkt af og med de Hensyn for Die, som her igjennem Rigsdagen ere gjorte gjældende, og man kunde jo vistnok heller ikke vente det anderledes, naar man erindrer, at den, der væsentligst har haft Deel i sammes Affattelse, er ikke blot udgaaet fra Rigsdagens egen Skole, men har ogsaa i en lang Række af Aar været Hovedføreren med Hensyn til Ordningen af alle de finantsielle Forhold. Da jeg først er tiltraadt som Minister, efterat den største Deel af Finantsloven var udarbejdet, og Bilagene endogsaa allerede vare deels trykte, deels Bestemmelse i saa Henseende tagen, kan intet Beskedenhedshensyn afholde mig fra i fuldeste Maal at modtage denne Anerkjendelse, fordi det kun er en Anerkjendelse af hvad der er den rene Sandhed, og det har derfor ogsaa været mig hjært at høre en anden æret Rigsdagsmand, den næstsidste, der udtalte sig (Winther), fuldkommen tiltræde den Anerkjendelse. Det er en ganske naturlig Følge heraf, at de Rettelser, Endringer eller Nedsættelser, som der her kan blive Spørgsmaal om, maae indskrænke sig til overordentligt Lidet; men jeg troer, det er saa langt fra, at Thinget har Anledning til at beklage et saadant Forhold, at det tværtimod maa ansees for meget glædeligt. Det er ganske vist, for at tage et lignende Exempel, at naar en Revisor finder en Feil i et Regnskab, han reviderer, bliver han glad, og naar han derimod har revideret et Regnskab med den yderste Nøagtighed og uagtet den størst mulige derpaa anvendte Flid ikke har kunnet finde nogen Feil, er han bedrøvet, fordi hans Arbejde da forekommer ham at have været uden Udbytte. Jeg troer, at dette frembyder en noget nærliggende Analogi. Jeg erindrer og har endogsaa en personlig Erindring derom fra Rigsdagens tidligste Tid, hvorledes Finantsudvalgets Medlemmer søgte en vis Tilfredsstillelse, naar de med god Samvittighed kunde forelægge en Række Endringer, der vilde medføre en Nedsættelse i de Summer, som vare foreslaaede bevilgede, og man havde en Tøselse af, at man paa en Maade havde sparet disse Summer for Sta-